

Descriptori calitativi pentru determinarea stării ecologice bune

1. Diversitatea biologică este conservată. Calitatea și numărul habitatelor, precum și distribuția și abundența speciilor sunt adaptate condițiilor fiziografice, geografice și climatice existente.
2. Speciile neindigene introduse în urma activităților umane sunt la un nivel la care nu perturbă ecosistemele.
3. Populațiile tuturor peștilor și crustaceelor exploatate în scopuri comerciale sunt în limitele securității biologice, prezentând o distribuție a populației în funcție de vârstă și mărime, care indică starea bună a stocurilor.
4. Toate elementele ce formează rețeaua trofică marină, în măsura în care sunt cunoscute, sunt prezente în abundență și diversitate normală și la un nivel, care să asigure abundența speciilor pe termen lung și să mențină în totalitate capacitatea lor de reproducere.
5. Eutrofizarea rezultată din activități umane, în special efectele sale negative cum ar fi pierderi ale biodiversității, degradarea ecosistemelor, proliferarea algelor toxice și dezoxigenarea apelor profunde, este redusă la minimum.
6. Aspectul integral al fundului mării asigură că structura și funcțiile ecosistemului sunt conservate, iar ecosistemele bentonice, în special, nu sunt afectate.
7. Modificarea permanentă a condițiilor hidrografice nu dăunează ecosistemelor marine.
8. Nivelul de concentrație al contaminanților nu provoacă efecte datorate poluării.
9. Concentrațiile de contaminanți prezente în pești și în alte resurse vii destinate consumului uman nu depășesc limitele fixate de legislația comunitară sau de alte norme aplicabile.
10. Proprietățile și cantitățile de deșeuri marine nu provoacă daune mediului costier și marin.
11. Introducerea de energie, inclusiv surse sonore submarine, se face la un nivel care nu dăunează mediului marin.

Pentru determinarea caracteristicilor stării ecologice bune a regiuni marine, astfel cum se prevede la art. 9 alin. (1) din ordonanța de urgență, autoritatea publică centrală din domeniul apelor analizează fiecare dintre descriptorii calitativi enumerați în prezenta anexă, în scopul de a identifica descriptorii ce trebuie utilizați pentru stabilirea stării ecologice bune a regiunii marine respective. În cazul în care se consideră că nu este oportun să se folosească unul sau mai mulți descriptori, se trimite Comisiei Europene o justificare în cadrul notificării efectuate în conformitate cu art. 9 alin. (2).

Autorități competente

(conform art.7, alin (1))

Tabel nr. 1

Nr. crt.	Autoritatea competentă	Adresa	Statutul juridic	Responsabilități
1.	Ministerul Mediului și Pădurilor	Bulevardul Libertății 12, sect. 5	HG nr. 1635/2009, art. 1 (3), art. 5	Transpunerea și implementarea directivei
2.	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale	Bulevardul Carol I nr.17, sect. 2	HG nr. 25/2010 art. 1 (2)	Protejarea resursei vii. Eliminarea pescuitului din ariile marine protejate. Controlul pescuitului. Renunțarea la unelte de pescuit agresive pentru populații Practice agricole durabile.
3.	Ministerul Administrației și Internelor / Inspectoratul General al Poliției de Frontieră	Str. Răzoare nr. 5, Sector 6	OUG nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Română cu modificările și completările ulterioare	Control, intervenție în caz de accident, protecție resurse vii și combaterea braconajului, monitorizarea navelor în apele teritoriale, asigurarea perimetrului cu nave în caz de poluare
4.	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii	Bulevardul Dinicu Golescu nr. 38, sect.1	HG nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii cu modificările și completările ulterioare;	„Elaborează norme și reglementări specifice în transporturi, cu privire la protecția mediului și aprobă planurile de gestionare a deșeurilor generate de nave și a reziduurilor mărfii”.
5.	Ministerul	Calea Victoriei	HG nr. 1634/2009	Elaborează norme și

	Economiei și Comerțului	nr. 152 sector1	privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului	reglementări specifice, în vederea valorificării potențialului energetic al Mării Negre.
Membri				
1.	Institutul Național de Cercetare Dezvoltare pentru Protecția Mediului (Institutul Național „Grigore Antipa”)	Bulevardul Mamaia 300, Constanța	HG nr. 1442/2009 privind înființarea Institutului Național de Cercetare Dezvoltare pentru Protecția Mediului) (Institutul Național „Grigore Antipa”) –I.N.C.D.M. Constanța,	Activități de cercetare și monitorizare a stării ecologice a ecosistemelor marine. Operatorul tehnic al rețelei naționale de monitoring fizic, chimic, biologic al apelor marine costiere și de supraveghere a eroziunii costiere, fiind abilitat să propună Ministerului Mediului și Pădurilor reglementări în domeniu”.
2.	Administrația Națională Apele Române	Str. Edgar Quinet 6, sect. 1	OU nr.107/2002 cu modificările completările ulterioare	Autoritatea competentă de implementare a directivei. Armonizarea cerințelor Directivei Cadru Strategia pentru mediul marin cu cerințele Directivei Cadru a Apei referitoare la atingerea obiectivelor de mediu pentru zona costieră. Monitorizarea și controlul calității apelor tranzitorii și marine (ape maritime interioare și marea teritorială), precum și alte activități ce decurg din legislația în vigoare
3.	Administrația Biosferei Delta Dunării	Str. Portului 34A, 820243 - Tulcea	Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Delta Dunării	Protecția zonelor protejate marine aflate în dreptul rezervației
4.	Agencia Națională pentru Protecția	Bulevardul Splaiul Independenței	Agencia Națională de Protecție a Mediului se organizează și	Control emisii, avize mediu. La nivel local îndeplinește sarcinile și

	Mediului	294, sect. 6, București	funcționează în conformitate cu prevederile OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare, ale HG. nr. 1635/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor și cu respectarea legislației privind Statutul funcționarilor publici, precum și a altor acte normative aplicabile.	responsabilitățile autorității publice centrale pentru protecția mediului, conform competențelor stabilite de către aceasta autoritate, în conformitate cu prevederile Legii Protecției Mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare și cu ale celorlalte reglementări în vigoare.
5.	Garda de Mediu	Bulevardul Unirii, nr. 78, bloc J2, sector 3, București	HG nr.112/2009	Control și sancțiuni în caz de poluare și distrugere a ecosistemului marin
6.	Agentia Națională pentru Pescuit și Acvacultură	Str. Agricultorilor 37-39, sect. 2, București	HG nr. 1194/2008 cu modificările și completările ulterioare.	Gestionarea resursei vii din zonele protejate marine
7.	Agentia Națională Resurse Minerale	Str. Mendeelev 36-38, sect.1, București	Legea nr. 85/2003 și Legea nr. 238/2004, HG-nr. 1419/2009	Conform art. 2 litera f) din HG nr. 1419/2009 urmarește aplicarea măsurilor stabilite pentru protecția mediului, în cursul și după efectuarea operațiunilor petroliere și a activităților miniere
8.	Autoritatea Navală Română	Incintă Port Constanța nr.1, Constanța, jud. Constanța	H.G. nr. 1133/2002 privind organizarea și funcționarea Autorității Navale Române cu modificările ulterioare	-Controlează gestionarea și predarea tuturor deșeurilor generate la bordul navelor și reziduurile mărfurilor transportate; -cercetează

				evenimentele și accidentele de navigație, inclusiv poluările accidentale cu hidrocarburi și alte substanțe dăunătoare, produse de către nave, în apele teritoriale; -coordonează acțiunile de intervenție pe mare, în caz de poluare marină.
9.	Compania Națională "Administrația Porturilor Maritime Constanța" S.A.;	Str. Gara Maritimă poarta 1, Constanța	H.G. nr. 517/1998 privind înființarea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime Constanța” S.A. cu modificările și completările ulterioare”	Urmărește și coordonează activitățile de transport naval în porturi desfășurate de operatorii economici autorizați, gestionează activitatea de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor mărfii
10.	Direcția de Sănătate Publică a județului Constanța	Str. M. Eminescu nr.2, Constanța	Ordinului MS Nr. 127 din 10 februarie 2009 privind aprobarea regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București	Monitorizarea apelor de îmbăiere din zonele de competență
11.	Direcția de Sănătate Publică a județului Tulcea	Str. Viitorului nr. 50, Tulcea	Ordinului MS Nr. 127 din 10 februarie 2009 privind aprobarea regulamentului de organizare și funcționare și a structurii	Monitorizarea apelor de îmbăiere din zonele de competență

			organizatorice ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București	
12.	Autoritățile Administrației Publice Locale riverane Mării Negre, respectiv județele Tulcea și Constanța		Legea nr. 51/2006 serviciilor comunitare de utilități publice, Legea nr. 241/2006 serviciului de alimentare cu apă și canalizare, art.9, art.11.	Asigurarea calității corespunzătoare a apei deversate în mare

Tabel nr. 2

Coordonare regională și subregională			
Comisia Mării Negre	Dolmabahce Sarayi 2 Hareket Kosku 34353 Besiktas Istanbul, Turkey	Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării (Convenția de la București 1992)	Coordonarea activității de monitoring și control al poluării. Evaluarea stării biodiversității în regiunea marină- Marea Neagră
Comisia Româno-Bulgară	-	Acord între Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor din România și Ministerul Mediului și Apelor din Republica Bulgaria privind cooperarea în domeniul gospodăririi apelor, semnat la București, 2004	Coordonarea activității în zona comună în vederea implementării DCSM
Comisia Dunării	Vienna international Centre, D0412, Viena, Austria	Convenția pentru protecția fluviului Dunărea	Coordonarea activității de monitoring și control a calității apei fluviului Dunărea. Asigurarea unei calități corespunzătoare a fluviului va contribui la îmbunătățirea calității apei marine

Lista orientativă de caracteristici, presiuni și impacturi

[menționată la art. 8 alin. (1), art. 9 alineatele (1) și (3), art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1) din ordonanța de urgență.

Tabelul nr. 1

Caracteristici

Caracteristici fizice și chimice	— Topografia și batimetria fundului marin; — Regimul anual și sezonier de temperatură și acoperire cu gheață, viteza curenților, creșterea apelor de adâncime, expunerea la valuri, caracteristici de amestec, turbiditatea, timp de staționare; — distribuția spațio-temporală a salinității; — distribuția spațio-temporală a nutrienților (azot mineral dizolvat, azot total, fosfor anorganic dizolvat, fosfor total, conținut total de oxigen) și oxigenului; — Standarde pH și presiunea parțială a dioxidului de carbon (pCO_2) sau alte procedee echivalente utilizate pentru măsurarea acidificării mediului marin.
Tipuri de habitate	- Tip/tipuri de habitate dominante ale fundului mării și ale coloanei de apă cu descrierea caracteristicilor fizice și chimice, cum sunt adâncimea, regimul de temperatură al apei, circulația curenților și a altor mase de apă, salinitatea, structura și compoziția substraturilor fundului mării; — Identificarea și cartografierea tipurilor de habitat speciale, în special a celor recunoscute sau identificate prin OUG nr. 57/2007 sau de către convențiile internaționale ca prezentând un interes special din punct de vedere științific sau al biodiversității; — Habitate din zonele care merită o atenție specială datorită caracteristicilor, localizării sau importanței strategice a acestora. Este vorba de zone supuse la presiuni extreme sau specifice sau de zone care necesită un regim de protecție special.
Caracteristici biologice	— Descrierea comunităților biologice asociate habitatelor dominante a fundului mării și a coloanei de apă: această descriere trebuie să conțină informații despre comunitățile de fitoplancton și de zooplancton, incluzând speciile și variabilitatea lor sezonieră și

	geografică; — Informații asupra angiospermelor, macroalgelor și faunei nevertebrate bentice, inclusiv compoziția taxonomică, biomasa și variabilitatea anuală/sezonieră; — Informații asupra structurii populației ihtiologice, inclusiv abundența, distribuția și structura vârstă/mărime a populațiilor; — Descrierea dinamicii populațiilor, a zonei de răspândire naturală și reală și a stării speciilor de mamifere și de reptile marine prezente în regiunea marină; — Descrierea dinamicii populațiilor, a zonei de răspândire naturală și reală și a statutului speciilor de păsări marine prezente în regiunea marină; — Descrierea dinamicii populațiilor, a zonei de răspândire naturală și actuală și a statutului altor specii prezente în regiunea marină, care fac obiectul legislației în domeniu sau a altor acorduri internaționale; — Un inventar al speciilor neindigene, exotice privind evoluția temporală, abundența și răspândirea spațială a acestora sau dacă este cazul, a formelor genetice distincte de specii indigene prezente în regiunea marină.
Alte caracteristici	— Descrierea situației cu referire la substanțele chimice, inclusiv a substanțelor chimice cu efecte negative, a contaminării sedimentelor, surse punctiforme de poluare majoră, problemele legate de sănătatea umană și contaminării biotei (în special acelei biote destinate consumului uman); — O descriere a tuturor celorlalte particularități sau caracteristici tipice sau distinctive ale regiunii marine.

Tabelul nr. 2

Presiuni și impacturi

Pierderi fizice	- înabușire (de exemplu punerea în funcțiune de structuri realizate de om sau evacuarea reziduurilor de dragare); - Colmatare (de exemplu prin construcții permanente).
Daune fizice	— Modificări în înămoliere (de exemplu la deversări, la mărirea scurgerilor sau la dragare/evacuarea reziduurilor de dragare); — Eroziune (cauzată, de exemplu, de impactul produs

	asupra fundului mării de pescuitul comercial, navigație, manevrele de ancorare); — Extracția selectivă (cauzată, de exemplu, de explorarea și exploatarea resurselor biologice și nebiologice de pe fundul mării și din subsol).
Alte perturbări fizice	— Zgomotul subacvatic (de exemplu activități nautice, echipament acustic subacvatic); — Deșeuri marine.
Interferența cu procese hidrologice	— Modificări importante ale regimului termic (cauzate, de exemplu, de deversările de la centralele electrice); — Modificări importante în regimul de salinitate (cauzate, de exemplu, de prezența construcțiilor care obstrucționează circulația apei sau a captărilor de apă).
Contaminarea cu substanțe periculoase	— Introducerea de compuși sintetici (de exemplu substanțe prioritare prevăzute în Legea apelor 107/1996 cu modificările și completările ulterioare, care sunt relevante pentru mediul marin, ca de exemplu pesticide, agenți antiseptici, produse farmaceutice, provenind, de exemplu, din pierderi din surse difuze, poluare de către nave, depuneri atmosferice și substanțe active din punct de vedere biologic); — Introducerea de substanțe și compuși nesintetici (de exemplu metale grele, hidrocarburi provenind de exemplu din poluarea de către nave și din explorarea și exploatarea zăcămintelor de petrol, gaz și minerale, depuneri atmosferice, aluviuni); — Introducerea de radionuclizi.
Eliminarea sistematică și/sau intenționată de substanțe	— Introducerea de alte substanțe, care pot fi solide, lichide sau în stare gazoasă, în apele marine în urma eliminării sistematice și/sau intenționate a acestora în mediul marin, în conformitate cu legislația în vigoare și/sau convențiile internaționale la care România este parte.
Îmbogățirea cu nutrienți și materii organice	— Introducerea de îngrășăminte și de alte substanțe bogate în azot și fosfor (de exemplu din surse punctiforme și difuze, inclusiv agricultura, acvacultura, depunerile atmosferice). — Introducerea de substanțe organice (de exemplu apele uzate, maricultura, aluviuni).
Perturbații biologice	— Introducerea de organisme patogene microbiene; — Introducerea de specii neindigene și translocatii; — Extracția selectivă de specii, inclusiv capturile accidentale (de exemplu pescuitul comercial și sportiv).

**Lista orientativă de caracteristici ce trebuie luate în considerare la
stabilirea obiectivelor de mediu**

1. Analiza adecvată a tuturor elementelor care caracterizează apele marine aflate sub suveranitatea sau jurisdicția României în regiunea marină Marea Neagră.
2. Necesitatea de a fixa (a) obiective stabilind condițiile cerute potrivit definiției stării ecologice bune; (b) obiective măsurabile și indicatorii aferenți permițând asigurarea monitorizării și evaluării; și (c) obiective operaționale asociate unor măsuri de punere în aplicare concrete în vederea facilitării realizării acestora.
3. Determinarea stării ecologice care trebuie realizată sau menținută și precizarea acestei stări în termeni de proprietăți măsurabile ale elementelor care caracterizează apele marine ale României în regiunea Mării Negre.
4. Coerența setului de obiective și absența conflictelor dintre ele.
5. Indicarea de resurse necesare la realizarea obiectivelor
6. Formularea obiectivelor, inclusiv eventualelor obiective intermediare, asociate unui termen de realizare.
7. Specificarea indicatorilor prevăzuți pentru a monitoriza progresele și a orienta deciziile de gestiune în vederea atingerii obiectivelor.
8. Dacă este cazul, menționarea punctelor de referință (puncte de referință limită și țintă).
9. În stabilirea obiectivelor se va ține seama de preocupările sociale și economice.
10. Examinarea setului de obiective de mediu, a indicatorilor aferenți și a punctelor de referință limită și țintă determinate în funcție de obiectivele generale stabilite la art. 1 din ordonanța de urgență, cu scopul de a determina dacă realizarea obiectivelor de mediu va avea drept consecință faptul că starea apelor marine aflate sub suveranitatea sau jurisdicția României să fie conformă acestor obiective.
11. Compatibilitatea obiectivelor de mediu cu obiectivele pe care Comunitatea și statele membre s-au angajat să le atingă în virtutea acordurilor internaționale și regionale aplicabile, reținându-le pe cele mai pertinente pentru regiunea sau subregiunea marină în cauză, în vederea atingerii obiectivelor stabilite la art. 1.
12. Odată stabilit setul de obiective de mediu și indicatorii aferenți, toate acestea trebuie examinate în ansamblu în lumina obiectivelor stabilite la art. 1, cu scopul de a determina dacă realizarea obiectivelor de mediu va avea drept consecință faptul că starea mediului marin să fie conformă acestor obiective.

Programe de monitorizare

1. Necesitatea de a furniza informații referitoare la evaluarea stării ecologice și estimarea perioadei restante și a progreselor deja realizate pentru realizarea stării ecologice bune conform Anexei nr.2 și a criteriilor și normelor metodologice care trebuie definite prin aplicarea art. 9 alin. (1).
2. Necesitatea de a asigura producerea de informații care fac posibilă identificarea indicatorilor adecvați pentru obiectivele de mediu prevăzute la art. 10.
3. Necesitatea de a asigura producerea de informații care permit evaluarea impactului măsurilor menționate la art. 13.
4. Necesitatea de a include activități pentru identificarea cauzei degradării și eventualele măsuri corective care trebuie luate pentru a reface starea ecologică bună, în cazul în care au fost observate abateri de la această stare, care a fost identificată.
5. Necesitatea de a furniza informații despre poluanții chimici prezenți în speciile destinate consumului uman în zonele de pescuit comercial.
6. Necesitatea de a include activități pentru a confirma că măsurile corective produc schimbările dorite și nu au niciun efect secundar nedorit.
7. Necesitatea de a strânge a informațiile în funcție de condițiile din regiunea marină deținută conform art. 4.
8. Necesitatea de a asigura comparabilitatea abordărilor și metodelor de evaluare în cadrul regiunii marine Marea Neagră, precum și cu alte regiuni/subregiuni marine.
9. Necesitatea de a pune la punct specificații tehnice și metode standard pentru monitorizarea la nivel comunitar în măsură de a permite comparabilitatea informațiilor.
10. Necesitatea de a asigura, în măsura posibilului, compatibilitatea cu programele existente elaborate la nivel regional și internațional în scopul favorizării coerenței între aceste programe și de a evita suprapunerile de activități, folosind ghidul de monitoring corespunzător pentru regiunea marină în cauză.
11. Necesitatea de a include, ca parte în evaluarea inițială, prevăzută la art. 8, o evaluare a principalelor schimbări în condițiile ecologice și, dacă este cazul, probleme noi și viitoare.
12. Necesitatea de a trata, ca parte în evaluarea inițială prevăzută la art. 8, elementele relevante menționate în anexa nr.3, inclusiv variabilitatea lor naturală și de a evalua progresul pentru realizarea obiectivelor de mediu stabilite conform art. 10 alin. (1) din ordonanța de urgență, utilizând după caz, indicatorii stabiliți și punctele lor de referință limită și țintă.

Programe de măsuri

1. Controlul intrărilor: măsuri de gestionare care influențează dimensiunea permisă a activității umane.
2. Controlul ieșirilor: măsuri de gestionare care influențează gradul de perturbare permis asupra componentelor ecosistemului.
3. Controlul distribuției spațiale și temporale: măsuri de gestionare care influențează locul și momentul în care este permisă o activitate.
4. Măsuri de coordonare a gestionării: instrumente care asigură că gestionarea este coordonată.
5. Măsuri de ameliorare a urmăririi, dacă este fezabil, a poluării marine.
6. Măsuri de stimulare economică: măsuri de gestionare care, datorită interesului economic pe care-l prezintă, stimulează utilizatorii ecosistemelor marine să acționeze în așa fel încât să contribuie la realizarea stării ecologice bune.
7. Instrumente de diminuare și remediere: instrumente de gestionare care orientează activitățile umane spre o refacere a componentelor deteriorate ai ecosistemelor marine.
8. Comunicarea, participarea părților interesate și conștientizarea publicului.